

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 01.03.1968, sp. zn. 10 Tz 9/68, ECLI:CZ:NS:1968:10.TZ.9.1968.1

Číslo: 5/1969

Právní věta: Obecné nebezpečí ve smyslu § 180 odst. 1 tr. zák. není způsobeno již pouhým řízením autobusu obsazeného cestujícími opilým řidičem, nýbrž až tehdy, hrozila-li v důsledku opilosti řidiče bezprostředně havárie nebo došlo-li při takové jízdě skutečně k havárii. V tom případě bylo způsobeno obecné nebezpečí i tehdy, nebyl-li nikdo z cestujících zraněn nebo nebyla-li ani způsobena věcná škoda.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 01.03.1968

Spisová značka: 10 Tz 9/68

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Dokazování, Obecné ohrožení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 180

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zrušil ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem rozsudek okresního soudu v Trebišově se sídlem v Sečovicích z 31. srpna 1967 sp. zn. T 311/67, jímž byl obviněný uznán vinným trestnými činy opilství podle § 201 tr. zák. a ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Podle rozsudku okresního soudu se obviněný dopustil trestných činů tím, že 26. června 1966 řídil po obvyklé trase ve stavu opilosti autobus ČSAD plně obsazený cestujícími. V důsledku opilosti nezvládl řízení autobusu a sjel do příkopu, pokračoval jím v jízdě ještě 36 metrů, až se autobus nahnul na stranu a zabořil se. Při havárii utrpěl jeden z cestujících těžké zranění desátého žebra vpravo, vypáčení hrudní stěny na ploše 25×25 cm a podkožní emfizen na pravé hrudní straně a ostatní cestující byli ohroženi na životě a zdraví. Zraněný cestující seděl před havárií na kraji sedadla pro dvě osoby jako třetí cestující, protože v autobuse bylo víc přepravovaných osob než sedadel. Před jízdou požil zraněný tři a půl dl lihoviny a dvě piva. Při prudkém sjetí autobusu do příkopu neudržel rovnováhu na sedadle, narazil na tyč a upadl na podlahu.

Okresní soud dospěl k závěru, že jednáním obviněného nebyl naplněn znak trestného činu obecného

ohrožení podle § 180 tr. zák. v tom, že bezprostředně nehrozil obecně nebezpečný následek. Ostatní cestující nebyli ohroženi a nepocítili ani strach, poněvadž autobus nejen velkou rychlostí a nebýt té skutečnosti, že poškozený seděl jako třetí na sedadle pro dvě osoby, nemohlo ani dojít k jeho újmě na zdraví. Kromě toho soud uvedl, že poškozený mohl spadnout ze sedadla též pro únavu, kterou pocítil po požití alkoholických nápojů, resp. mohl usnout, což však nepřiznal. Proto dospěl okresní soud k právnímu závěru, že cestujícím v autobusu nehrozilo bezprostředně nebezpečí těžké újmy na zdraví nebo smrti a ani nehrozila na majetku škoda velkého rozsahu. Okresní soud hodnotil provedené důkazy vadně; rozpornost jeho hodnocení vyplývá i z toho, že ve výroku rozsudku uvádí „ako aj ostatní cestující boli ohrožení na živote a zdraví“, kdežto v důvodech téhož rozsudku pak vyslovuje, že k ohrožení ostatních cestujících v autobuse nedošlo.

Obviněný naplnil svým jednáním skutkovou podstatu trestného činu obecného ohrožení podle § 180 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zák. Trestný čin podle § 180 odst. 1 tr. zák. spáchá ten, kdo se dopustí obecně nebezpečného jednání, z něhož obecně nebezpečný následek bezprostředně hrozí. Proto není ještě obecným ohrožením, řídí-li podnapilý řidič autobus obsazený cestujícími. Avšak došlo-li již v důsledku takové jízdy k havárii nebo hrozí-li havárie bezprostředně, jde o obecné ohrožení i tehdy, nebyl-li nikdo z cestujících zraněn a nebyla-li ani způsobena věcná škoda.

V posuzovaném případě došlo k havárii spočívající v tom, že obviněný sjel s plně obsazeným autobusem z vozovky v mírné zatáčce do příkopu, příkopem ještě ujel dráhu 36 metrů a poté zůstal stát s autobusem zabořeným a nachýleným na pravý bok. I když na autobuse nevznikla žádná škoda, vedlo jednání obviněného k obecnému nebezpečí ve smyslu § 180 odst. 1 tr. zák. ohrožením cestujících při havárii. Obviněný požil před jízdou větší množství alkoholických nápojů, což potvrdila Widmarkova zkouška na alkohol v krvi, jíž byl prokázán obsah alkoholu ve výši 2,1 promile; pod vlivem tohoto množství alkoholu obviněný nezvládl řízení vozidla. Tím porušil důležitou povinnost stanovenou vyhláškou ministerstva vnitra č. 141/1960 Sb., která v ustanovení § 4 odst. 2 zakazuje řidiči motorových vozidel před jízdou a během jízdy požívat alkoholické nápoje. Proto naplnil i zákonný znak podle odst. 2 písm. b) § 180 tr. zák. Pokud jde o zranění poškozeného, bylo prokázáno jeho výpovědí i svědectvím spolucestujících, že spadl ze sedadla a zranil se právě v okamžiku, kdy obviněný sjel s autobusem do příkopu; pád poškozeného je tedy v příčinné souvislosti s jednáním obviněného. Poškozený sice rovněž požil před jízdou alkoholické nápoje a seděl v autobuse pro nedostatek místa jako třetí osoba na sedadle pro dvě osoby, ovšem při normální jízdě obviněného by k pádu poškozeného a k následné těžké újmě na zdraví nedošlo. Je pravdou, že poškozený mohl i při normální jízdě spadnout ze sedadla pro únavu, mohl i usnout, ovšem tyto úvahy jsou pouze neprokázanými předpoklady okresního soudu.

Protože těžké zranění poškozeného je v příčinné souvislosti s jednáním obviněného, naplnil obviněný svým jednáním též zákonný znak ustanovení odst. 3 písm. b) § 180 tr. zák.